

steigerwerk in de ruimte

Programmaboekje

Junij 2010

30
1980 - 2010

KAMERKOOR VOCOZA
o.l.v. SANNE NIEUWENHUIJSEN

Programma

Gleich zu Gleich

Alphons Diepenbrock (1908)

Het motet voor de kardinaal

Daan Manneke (2003)

Qui habitat (psalm 91)

Hendrik Andriessen (1906)

U.S. 30 in Idaho

David Avshalomov (1962)

Tyger Tyger burning bright

David Avshalomov (2001)

The Lamb

David Avshalomov (2003)

Ruth

Paul Ayres (2001)

pauze

Canon à 30

Daan Manneke (2010)

Hymnus de Spiritu Sancto (Op. 30)

Knut Nystedt (1952)

Reincarnations (Op. 16., 1942) on Poems by James Stephens

Samuel Barber (1942)

I. Mary Hynes

II. Anthony O'Daly

III. The Coolin

Delen uit: The Unicorn, the Gorgon and the Manticore

Gian Carlo Menotti (1956)

U wordt vriendelijk verzocht
uw MOBIELE TELEFOON uit te schakelen

Steigerwerk in de ruimte

"Alles was sterk en doorzichtig als zilveren steigerwerk in de ruimte," ervaart Wolf in de roman *Het motet voor de kardinaal* van Theun de Vries. In de basiliek van San Lorenzo in Milaan hoort hij een motet van 'meester Gioacchino' –Josquin des Prez– en weet niet wat hij hoort: 'dat de macht van de muziek onbegrensd is, had ik steeds meer vermoed dan geweten.'

Kamerkoor Vocoza bouwt vocaal steigerwerk in de ruimte sinds 1980. Dat is dertig jaar ervaring in tijdelijke constructies om naar de hemel te reiken. Dit jaar, in juni, vieren we dat dertigjarig bestaan met een programma vol aardse en onaardse muziek uit de 20e en 21e-eeuw. Onaardse fabeldieren als de eenhoorn in *The Unicorn, the Gorgon and the Manticore van Menotti*, krijgen gezelschap van aardse tijgers en lammeren alsmede platgereden prairiehazen in werk van David Avshalomov. De bovenaardse schoonheid van *Mary Hynes* wordt bezongen in de *Reincarnations* van Samuel Barber: *she is the sky of the Sun!* Evengoed drinken we liefdevol onder één jas een glas geitenmelk bij het koelen van de avond (*The Coolin*). Het hoofdwerk van de avond dompelt je onder in een vlechtwerk van stemmen: *Het motet voor de kardinaal* van Daan Manneke. Drie vierstemmige koren vullen letterlijk de ruimte met thema's van Des Prez, De Vries en Ockeghem – het steigerwerk is overal, als ladders naar de hemel. Je voelt je even Wolf, in de basiliek van San Lorenzo, luisterend naar de onbegrensde muziek.

Dertig

Het getal 30, de leeftijd van Vocoza – en van onze dirigente Sanne Nieuwenhuijsen! – vormt een terugkerend thema in ons feestprogramma. We zingen *Ruth* van Ayres, dat deels is opgebouwd rond de Bijbeltekst Spreuken 30. *U.S. 30 in Idaho* van Avshalomov gaat over de *roadkill* op de Amerikaanse oost-west *highway US 30*. *Reincarnations* werd geschre-

ven toen Samuel Barber 30 jaar was. Nystedt's *Hymnus de spiritu sancto* is zijn Opus 30. En tot slot schreef Daan Manneke een speciale compositie voor het jubilerende Vocoza: *Canon à 30*.

Natuurlijk horen bij een feestje ook cadeautjes. Cadeautjes die voor en van Vocoza's drie dirigenten zijn. *Gleich zu Gleich* van Diepenbrock is een van de werken waarmee Vocoza o.l.v. Frank Hameleers in de jaren tachtig internationale furore maakte. *The Unicorn, the Gorgon and the Manticore* van Menotti is een door het koor gewenste reprise uit de periode o.l.v. Ira Spaulding. En *Qui Habitat* van Andriessen is het verjaardagscadeau van het koor aan Sanne Nieuwenhuijsen.

Met deze mooie mix van aards en onaards bouwen wij vanavond voor u steigerwerk tot in de ruimte. Wij hopen u te mogen betoveren, zoals ook Wolf betoverd werd door de stemmen van het koor. Vier met ons 30 jaar Vocoza!

Esther Arrindell & Bram Bos

Volgende concerten

In november 2010 geeft Vocoza twee jubileumconcerten met de beroemde sopraan en ex-Vocoziaan **Johannette Zomer**.

Zaterdag **27 november 2010**

Haarlem, 20.15 uur

Zondag **28 november 2010**

Amsterdam, 15.15 uur

Met op het programma:

J.S. Bach - *Jesu, meine Freude*

Johannes Brahms - *Gesänge opus 104*

Veljo Tormis - ntb

Claudio Monteverdi - *Lamento d'Ariane
en Lamento della Ninfa*

Felix Mendelssohn - *Hör mein bitten*

Francois Couperin - *Deuxième Leçon de Ténèbres*

Sanne Nieuwenhuijsen

Vanaf september 2008 is Sanne Nieuwenhuijsen (1979) de dirigent van Kamerkoor Vocoza. Ondanks haar jonge leeftijd heeft ze al een indrukwekkende staat van dienst. Ze begon haar muzikale opleiding op de Kathedrale Koorschool Utrecht, en het Kathedrale Koor Utrecht. Aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag volgde ze vervolgens de opleiding hoofdvak koordirectie bij Jos van Veldhoven en Jos Vermunt. Vanaf 2000 volgde ze ook het hoofdvak Solozang bij Sasja Hunnengo en Gerda van Zelm.

Sinds 1998 heeft Nieuwenhuijsen als dirigent voor een reeks van gezelschappen gestaan, waaronder het Kathedrale Koor Utrecht (1999-2004), Cappella Catharina Utrecht (1999-2004), Voces Lauri (2000-2003), Kamerkoor Venus (2004-2004). Momenteel is ze de vaste dirigent bij het Eras-

mus Kamerkoor uit Rotterdam (vanaf 2003), en assistent dirigent bij het Toonkunstkoor Amsterdam (vanaf 2004).

Sanne Nieuwenhuijsen is verder werkzaam als zangpedagoog, is uitvoerend zangeres (o.m. in het mede door haarzelf opgerichte Wolf Consort) en moeder van drie kinderen.

Word donateur

Kijkt u met enige jaloezie naar de mensen op de voorste rij, die een gereserveerde plek hebben bij de concerten van Kamerkoor Vocoza?

Goede kans dat u dan nog geen donateur van Vocoza bent. Terwijl het zo eenvoudig is: stort 30 euro of meer op giro 505 72 19 t.n.v. Vocoza in Amsterdam, en wees ook verzekerd van een goede plek, naast de korting die u op de toegangskaarten krijgt.

Kamerkoor Vocoza

Kamerkoor Vocoza is een gezelschap van 25 geschoolde amateur-zangers. Onder de bezie- lende leiding van Frank Hameleers (1981-1991) en Ira Spaulding (1991-2008) heeft het koor een vaste plaats in het concertleven in de regio Amsterdam / Haarlem verworven. Vocoza brengt gemiddeld twee eigen concertreeksen per jaar, waarbij thematisch opgebouwde programma's en grotere koorwerken elkaar afwisselen. Onder leiding van Ira Spaulding bracht Vocoza originele en spraakmakende uitvoeringen, met een repertoire dat bijna alle stijlperiodes beslaat. Moderne Amerikaanse koormuziek vormde een speerpunt in de programmering. Sinds 2008 heeft Sanne Nieuwenhuijsen de artistieke leiding.

Vocoza brengt geregeld bekende meesterwerken in kleine bezetting. Hoogtepunten waren Händels *Messiah*, Rossini's *Petite Messe Solennelle*, en een lovend ontvangen *Johannes Passie* in kleine bezetting. In mei 2006 sloot Kamerkoor Vocoza zijn 25-jarig jubileum af met de uitvoering van de *Krö-*

nungsmesse van Mozart, het *Te Deum* van Haydn en de *Mis in C* van Beethoven. Een compleet historisch overzicht vindt u op: www.vocoza.nl/historie

Sopranen: Henny Brouwer, Roos Burger, Corinna Dästner, Christine de Kam, Sjaan Oomen, Diète Sybesma, Anna Tómasdóttir en Lianne Verhaar.

Alten: Loes Aartsen, Esther Arrindell, Olga Hasenack, Joke Scholten, Geerte de Vos, Renée Weder en Jo Els van der Woude.

Tenoren: Ton Bakker, Marten-Jan Geertsema, Adrien Kijten, Pieter Nieuwint, Maarten Streekstra en Hein Walter. **Bassen:** Maarten Boelsma, Bram Bos, Alexander Orthel, Endre Timár, Berend de Vries en Nico Witteman

Nieuwe leden:
Vocoza heeft nog plaats voor een tenor en een bas. Zang- en koorervaring is vereist. Meer informatie: 072 5203474

Kamerkoor Vocoza, Gravenweg 78
1823 AR Alkmaar. 072 5203474
info@vocoza.nl; www.vocoza.nl

Ons feestje vanavond begint met terugkijken. Terug naar de tijd, dat Vocoza net het levenslicht had gezien en haar eerste hemelse steigerwerk liet horen voor groot publiek. Frank Hameleers nam het koor mee op concours, naar het verre Haagse. Daar werd tussen het vocale geweld van de buitenlandse koren zeer verrassend de tweede plaats behaald. Hiermee, als een overgangsrite, werd Vocoza een kamerkoor van allure. En, zeer passend bij een overgang van jong naar volwassen, repte het verplichte koorwerk van het concours over hitsige jongheeren en –dames. Geniet u van de lentetonen van Diepenbrock.

Gleich zu Gleich (1908)

Alphons Diepenbrock (1862-1921)

Da wächs't der Wein, wo's Faß ist,
Es regnet gern, wo's naß ist,
Zu Tauben stiegt die Taube,
Zur Mutter paßt die Schraube,
Der Stöpsel sucht die Flaschen,
Die Zehrung Reisetaschen,
Weil Alles, was sich rühret,
Am Schluß doch harmoniret.

De wijn rijpt waar het vat is,
Het regent graag waar het nat is,
Naar duiven stijgt de duif op,
In de moer past de schroef,
De stop zoekt de fles,
De spijzen de reistas,
Daar alles wat zich verroert,
Uiteindelijk toch harmonieert.

Denn das ist Gottes wahre Gift,
Wenn die Blüthe zur Blüthe trifft;
Deßwegen Jungfern und Junggesellen
Im Frühling sich gar gebärdig stellen.

Want dat is Gods ware geschenk,
Als de bloesem de bloesem ontmoet;
Vandaar dat jongheeren en jongedames
Zich in de lente nogal hitsig tonen.

Tekst: J.W. Goethe

Het motet voor de kardinaal is een verjaardagscadeautje. Niet voor ons, maar voor schrijver Theun de Vries, die in 2003 zijn 95e verjaardag mocht vieren. Daan Manneke vereerde hem met een muziekstuk, geïnspireerd op De Vries' boek met de gelijknamige titel. Manneke omschrijft het stuk in dertig woorden als volgt: "Het kind is verbijsterd wanneer het voor het eerst een motet van Josquin hoort. Deze gebeurtenis bepaalt zijn leven: nooit meer weg van de muziek. Het MvdK: een klinkende evocatie."

Wolf, een jongeman die in zijn leven een aantal tegenslagen krijgt te verwerken, vindt zijn liefde voor muziek terug in de Basiliek van San Lorenzo. Daar hoort hij stemmen de ruimte vullen met de mooiste klanken die hij ooit hoorde. Het motet van Josquin Des Prez, want dat wordt gezongen, vervult een belangrijke rol in zijn leven: hij wordt opnieuw geboren en gaat een gelukkiger toekomst tegemoet.

Manneke weet op zijn eigen wijze de onaardse ervaring van Wolf te vertalen. In *Het motet* weven 14 stemmen, verdeeld over 3 koren, zich als zilveren steigerwerk door de ruimte. Het werk van Josquin Des Prez, door Wolf gehoord in Italië, komt terug. Ook de zinnen, woorden, klanken uit De Vries' verhaal verweven zich in dit web. En als slagroom op het toetje horen we de muziek van Johannes Ockeghem, die op zijn beurt de inspiratiebron voor Des Prez was.

Zeven jaar geleden een cadeau voor De Vries; vanavond een cadeau voor u. *Steigerwerk in de ruimte*, door Vocoza.

Het motet voor de kardinaal

Daan Manneke (2003)

Tu solus qui facis mirabilia
Tu solus Creator,
qui creasti nos,
Tu solus Redemptor,
qui redemisti nos
sanguine tuo pretiosissimo.
Ad te solum confugimus,
in te solum confidimus,
nec alium adoramus,
Iesu Christe.
Ad te preces effundimus,
exaudi quod supplicamus,
et concede quod petimus,
Rex benigne.

*Tekst van motet Tu solus, qui facis mirabilia –
Josquin des Prez (c.1440-1521)*

Ik schrok: op een galerij boven mijn hoofd ruiste het plotseling gedempt en verrassend. Vlak daarop barstte een koor van mannenstemmen los. Ik wist niet wat ik hoorde. Ik keek links en rechts, maar niemand scheen ontgaan zoals ik. Ik vernam in het koor vele stemmen, die ieder voor zich schenen te zingen, zij stegen en daalden langs onzichtbare ladders over en naar elkaar, soms paarsgewijs, soms kruisten zij elkaars baan als kometen en sleepten een lange staart van harmonieën achter zich aan, zij hielden elkaar zwevende in evenwicht, en ondanks de kunstigste verstrengelingen was alles sterk en doorzichtig als zilveren steigerwerk in de ruimte. Ik stond na enkele minuten al te beven op mijn gesleten zolen, het zweet brak mij uit, hier gebeurde wat ik niet voor mogelijk gehouden had. Dat de macht van de muziek onbegrensd is, had ik steeds meer vermoed dan geweten; nu ervoer ik het in eigen persoon, voor eens en altijd. (p43) (...)

Broeder! Per l'amore de Dio, wat heb ik daar juist voor zang gehoord? (p44)

Tekstfragmenten uit Motet voor de Kardinaal van Theun de Vries, p43 en 44

Allo scontro indelibile
con una musica di felicità

Tekst: motto Theun de Vries

Tegen de onuitwisbare onenigheid
Met gelukbrengende muziek.

D'ung aultre amer mon cueur s'a besseroit,
Il ne fault pas penser que je l'estranger,
Ne que pour rien de ce propos me change.
Car mon honneur en appetisseroit

*Tekst madrigaal D'ung aultre amer – Johannes
Ockeghem (c. 1420-1497)*

Door een ander lief te hebben zou mijn hart zich verlagen, denk niet dat ik hem ontrouw zal worden, of dat ik om welke reden dan ook van mening zal veranderen. Want mijn eer zou eronder lijden.

D'ung aultre amer,
Nobis esset fallacia
D'ung aultre amer,
Magna esset stultitia

Een ander te aanbidden
zou een fout van ons zijn.
Een ander te aanbidden
zou een grote domheid zijn

et peccatum.
Audi nostra suspiria,
Reple nos tua gratia,
O Rex regum,
ut ad tua servitia sistamus
cum laetitia in aeternum.

*Tekst van Motet Tu solus, qui facis mirabilia –
Josquin des Prez (c.1440-1521)*

Nog een presentje. Dit werk van Andriessen is het cadeautje voor onze dirigente Sanne Nieuwenhuijsen, die in juni precies even oud is als Vocoza. Reden genoeg om ook haar te vereren met een gift. Voor Andriessen heeft Sanne een zwak; hij was 'haar' huiscomponist in vroegere tijden bij het Kathedrale Koor Utrecht. Het *Qui Habitat* daagt iedere zanger uit tot zingen, en passend bij de ambitie van Vocoza hebben koor en dirigente deze uitdaging graag opgepakt. De volle koorklank die door het stuk de ruimte vult, is vanavond ons cadeau aan Sanne.

Qui habitat (psalm 91)

Hendrik Andriessen (1892-1981)

I. Qui habitat in adjutorio Altissimi,
in protectione Dei coeli commorabitur,
dicet Domino: susceptor meus es tu
et refugium meum.
Deus meus, sperabo in eum.
Scapulis suis obumbrabit tibi,
et sub pennis ejus sperabis.

II. Scuto circumdabit te veritas ejus:
non timebis a timore nocturno,
a sagitta volante per diem,
a negotio per ambulante in tenebris,
a ruina et daemonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille
Et decem millia a dextris tuis:
tibi autem non appropinquabit.
Quoniam angelis suis mandavit de te
ut custodiant te in omnibus viis tuis

III. Quoniam in me speravit
liberabo eum: protegam eum,
quoniam cognovit nomen meum.
Invocabit me, ego exaudiam eum:
cum ipso sum in tribulatione.
Eripiam eum glorificabo eum:
longitudine dierum adimplebo eum,
et ostendam illi salutarem eum.

en een zonde.
Hoor ons zuchten,
vervul ons van Uw genade,
o Koning der koningen,
opdat wij U met blijdschap blijven dienen
tot in eeuwigheid.

I. Wie onder de hoede van de Allerhoogste woont,
vertoeft in de bescherming van de hemelse God,
die zal tegen de Heer zeggen:
'Gij zijt mijn redder en mijn toevlucht.
Mijn God, op Hem stel ik mijn vertrouwen.'
Hij zal je met zijn vleugels toedekken
en onder zijn veren zul je hoop vinden.

II. Zijn waarheid zal je met een schild omgeven,
de verschrikkingen van de nacht zul je niet vrezen,
noch de pijl die suist overdag,
noch de pest die rondwaart in het donker,
noch de duivelse plaag die toeslaat in de middag.
Al sneuvelen er duizend aan je linkerkant
en tienduizend aan je rechter,
toch zal het jou niet naderen.
Want hij heeft zijn engelen over je opgedragen
om jou op al je wegen te behoeden.

III. Omdat hij op mij heeft vertrouwd,
zal ik hem bevrijden en beschermen,
want hij kent mijn naam.
Zodra hij me aanroept zal ik luisteren
Ik sta hem bij in zijn nood.
Ik maak hem vrij en schenk hem aanzien
Met lengte van dagen zal ik hem vervullen
en hem Mijn heil laten zien.

Het is niet, dat de Vocozianen snelheidsduivels zijn en genieten van speedraces op 's heren wegen. Ook is het koor (nog) niet op tournee door de U.S.A. geweest. Waarom dan toch deze ode aan de Amerikaanse *roadkill*? Natuurlijk! Onze jubileumleeftijd versiert de titel!

U.S. 30 in Idaho

David Avshalomov (1962)

If the last magpie were to die of a stomachache
They'd have to make a new kind of tire
So a car could drive through the bodies of
Jack-rabbits, rattle-snakes,
Pack-rats, ranch cats,
Prairie dogs, gray-diggers
Field-mice, porcupines
And china-pheasants, bobwhites,
Goldfinches, turtledoves,
Meadowlarks, butterflies
And magpies.

Tekst: Doris Avsholomov

Als de laatste ekster zou sterven aan maagpijn
Dan zouden ze een nieuw soort band moeten maken,
zodat een auto door de lichamen heen kon rijden van
prairiehazen, ratelslangen,
Hamsterratten boerderijkatten,
Prairiehonden, doodgravers,
Veldmuizen, stekelvarkens,
en Chinese fazanten, boomkwartels,
puttertjes, tortelduiven,
weidespreuwen, vlinders
En eksters.

David Avshalomov werd zo enthousiast van onze vraag om zijn U.S. 30 in Idaho te mogen zingen, dat hij ons met veel plezier twee andere stukken toestuurde. Hierin wordt de tegenstelling tussen *Tijger* en *Lam* vertolkt. Dichter William Blake schreef in zijn *Songs of Innocence and Experience* (1794) over de onschuld van het kind die verloren gaat bij het opgroeien. Deze tegenstelling speelt een belangrijke rol in veel van Blakes werken, en helaas moest hij in zijn eigen leven vooral proeven van de Experience. Hij leefde een armoedig leven, werd gezien als een 'mad man' en stierf arm. Pas na zijn dood kreeg zijn werk de erkenning die het verdiende. Zoals vanavond, waar wij u de vertolking van Avshalomov laten horen.

Tyger Tyger burning bright

David Avshalomov (2001)

Tiger, Tiger, burning bright,
in the forests of the night;
What immortal hand or eye,
could frame thy fearful symmetry?

In what distant deeps or skies,
burnt the fire of thine eyes?
On what wings dare he aspire?
What hand dare seize the fire?

And what shoulder and what art,
could twist the sinews of thy heart?
And when thy heart began to beat,
what dread hand? and what dread feet?

Tijger, tijger, met je helder brandende ogen
In de nachtelijke wouden,
Welke onsterfelijke handen of ogen
Konden jouw angstwekkende symmetrie ontwerpen?

In welke verre diepten of luchten
Brandde het vuur in jouw ogen?
Op welke vleugels durft hij op te stijgen?
Welke de hand die het vuur durft te grijpen?

En welke schouder, en welke kunst,
Kon de pezen van jouw hart vlechten?
En toen jouw hart begon te kloppen,
Welke ontzagwekkende hand en voeten?

What the hammer? what the chain?
In what furnace was thy brain?
What the anvil? what dread grasp,
dare its deadly terrors clasp?

When the stars threw down their spears;
and watered Heaven with their tears:
did he smile his work to see?
Did he who made the Lamb make thee? Ah!

Tiger, tiger, burning bright
in the forests of the night.
What immortal hand or eye,
dare frame thy fearful symmetry!
Tiger!

Tekst: William Blake (1794)

The Lamb

David Avshalomov (2003)

Little Lamb, who made thee?
Dost thou know who made thee?
Gave thee life, and bid thee feed
By the stream and o'er the mead;
Gave thee clothing of delight,
Softest clothing, woolly, bright;
Gave thee such a tender voice,
Making all the vales rejoice?
Little Lamb, who made thee?
Dost thou know who made thee?
Little Lamb, I'll tell thee,
He is called by thy name,
For he calls himself a Lamb.
He is meek, and he is mild,
He became a little child.
I, a child, and thou a lamb,
We are called by his name.
Little Lamb, God bless thee!

Tekst uit Songs of Innocence van William Blake (1794)

Welke hamer? Welke ketting?
In welke oven zat jouw brein?
Welk aambeeld? Welke ontzagwekkende greep
Durft zijn dodelijke verschrikkingen aan te vatten?

Toen de sterren hun speren neerwierpen,
En de hemel met hun tranen bevochtigden,
Glimlachte hij toen bij het zien van zijn werk?
Maakte hij die het lam maakte ook jou?

Tijger, tijger, met je helder brandende ogen
In de nachtelijke wouden,
Welke onsterfelijke handen of ogen
Konden jouw angstwekkende symmetrie ontwerpen? Tijger!

Het Lam

Klein lammetje, wie heeft jou gemaakt?
Weet jij wie jou gemaakt heeft?
Jou het leven gaf en jou opdroeg je te voeden
Bij de stroom en boven de mede;
Jou verrukkelijke kleding gaf,
de zachtste kleding, wollig, stralend;
Jou zo'n lieve stem gaf,
Waar heel het dal zich in verheugt?
Klein lammetje, wie heeft jou gemaakt?
Weet jij wie jou gemaakt heeft?
Klein lammetje, ik zal het je zeggen,
Hij heet naar jou,
Want hij noemt zich een lam.
Hij is zachtvaardig, en hij is mild,
Hij werd een klein kind.
Ik, een kind, en jij, een lam,
Wij heten naar hem.
Klein lammetje, God zegene je!

Drie bijbelteksten op muziek, uit Ruth 1, Spreuken 30 en Psalmen 139. Wederom een verwijzing naar het prachtige getal 30, en ook nog eens een cadeau: Paul Ayres componeerde dit werk voor zijn eigen bruiloft, waar hij trouwde met zijn Ruth. De liefde, daarover gaan tekst en melodie. Samen spannen zij ragfijne lijnen naar het hemels gewelf, als de arend die over de hemel vliegt. Niet te bevatten, is deze kennis, hoe de liefde boven alles uitstijgt. Stijg mee met deze tonen.

Ruth

Paul Ayres (2001)

And Ruth said, I will go wherever you go
and live wherever you live.
Your people will be my people, and your God will
be my God.
I will die where you die and will be buried there.
(*Ruth 1, 16-17*)

There are three things that amaze me –
no, four things I do not understand:
how an eagle glides through the sky,
how a snake slithers on a rock,
how a ship navigates the ocean,
how a man loves a woman.
(*Proverbs 30, 18-19*)

Such knowledge is too wonderful for me,
too great for me to know!
(*Psalms 139, 6*)

En Ruth zei: 'Waar u gaat, zal ik gaan,
en leven waar u leeft.
Uw volk zal mijn volk,
en uw God zal mijn God zijn.
Waar u sterft, zal ook ik sterven, en daar zal ik
begraven worden.'

Drie dingen zijn te wonderlijk voor mij,
Nee, vier dingen kan ik niet bevatten:
Hoe een arend over de hemel vliegt,
Hoe een slang over de rots glijdt,
Hoe een schip vaart op volle zee,
Hoe een man een vrouw liefheeft.

Zulke kennis is te wonderlijk voor mij,
het gaat mijn begrip te boven.

_____ pauze _____

Vocoza kreeg van Daan Manneke ook een speciaal cadeau: hij componeerde voor ons een 30-stemmige canon! Daarbij gebruikte hij een tekst van Edward Mörike, die – hoe kan het ook anders – uit 30 lettergrepen bestaat. Net als bij het *Motet* spinnen de stemmen zich als zilveren draden door de ruimte, waardoor melodie en tekst gezamenlijk de macht der muziek vertolken. De Engelen zelf, zij zijn muzikanten, en laten ons genieten van het Hemelse Goed.

Canon à 30

Daan Manneke (2010)

Wer sich die Musik erkiest,
Hat ein himmlisches Gut bekommen,
weil die Engel insgemein
selber Musikanten sein.

Tekst: Eduard Mörike (1804-1875)

Wie voor de muziek kiest
heeft een hemels goed verkregen
daar de engelen in het algemeen
zelf muzikanten zijn.

De Noorse componist Knut Nystedt (1915) componeerde in 1952 zijn 30e opus. Het Hymnus is typerend voor de passie van Nystedt voor de a-capella koormuziek. Tegelijk zijn zijn wortels in het Gregoriaans nog herkenbaar. De tekst is een klassieke kerkelijke pinksterhymne, die de Heilige Geest vraagt om vaardig te worden over de mensen.

Hymnus de Spiritu Sancto (Op. 30; 1952)

Knut Nystedt (1915-)

Veni, Creator Spiritus
mentes tuorum visita
Imple superna gratia
quae tu creasti pectora.

Accende lumen sensibus,
infunde amorem cordibus,
infirmi nostri corporis,
virtute firmans perpeti.

Per te sciamus da Patrem,
noscamus atque Filium,
te utriusque Spiritum
credamus omni tempore.

Deo Patri sit gloria
et Filio, quia mortuis,
Surrexit ac Paraclito,
In saeculorum saecula.
Amen.

Kom Schepper, Geest, daal tot ons neer,
houd Gij bij ons uw intocht, Heer;
vervul het hart dat U verbeidt,
met hemelse barmhartigheid.

Verlicht ons duistere verstand,
geef dat ons hart van liefde brandt,
en dat ons zwakke lichaam leeft
vanuit de kracht die Gij het geeft.

Doe ons de Vader en de Zoon
aanschouwen in de hoge troon,
O Geest van beiden uitgegaan,
wij bidden U gelovig aan.

Aan God de Vader zij de eer
en aan de Zoon, die uit de doden is opgestaan,
en aan de Vertrouster,
van eeuwigheid tot eeuwigheid.
Amen

Samuel Barber, die al op 7-jarige leeftijd zijn eerste compositie maakte, was 30 toen hij de *Reincarnations* schreef. Gedreven door zijn voorliefde voor de Kelten zette hij drie gedichten van James Stephens op muziek. Tekst en muziek vormen een ritmisch complex en tegelijkertijd harmonisch geheel, een prachtig muzikale uitdaging op onze eigen 30-jarige leeftijd.

Vocoza zong al eerder het tweede deel uit de *Reincarnations: Anthony O'Daly*. Deze keer wordt het werk aangevuld met de andere delen: *Mary Hynes* en *The Coolin*.

Reincarnations (Op. 16., 1942)

Samuel Barber (1910-1981)

Mary Hynes

She is the sky Of the Sun!
She is the dart Of love!
She is the love Of my heart!
She is a rune!
She is above the women
of the race of Eve,
as the sun is above the moon!
Lovely and airy

Zij is het zwerk van de zon!
Zij de spies van de liefde!
Zij is de liefde van mijn hart!
Zij is een rune!
Zij is verheven boven de vrouwen
Van het ras van Eva,
Zoals de zon verheven is boven de maan!
Lieflijk en luchtig

the view from the hill
that looks down on Ballylea!
But no good sight is good,
until by great good luck
you see the blossom of branches
walking towards you,
Airily.

Anthony O'Daly

Since your limbs were laid out
the stars do not shine!
The fish leap not out
in the waves!
On our meadows the dew
does not fall in the morn,
for O'Daly is dead!
Not a flower can be born!
Not a word can be said!
Not a tree have a leaf!
On our meadows the dew
does not fall in the morn,
for O'Daly is dead.
Anthony!
After you there is nothing to do!
There is nothing but grief!

The Coolin

Come with me, under my coat,
and we will drink our fill
of the milk of the white goat,
or wine if it be thy will.
And we will talk,
until talk is a trouble, too,
out on the side of the hill;
And nothing is left to do,
but an eye to look into an eye;
and a hand in a hand to slip;
and a sigh to answer a sigh,
and a lip to find out a lip!
What if the night be black!
And the air on the mountain chill!
Where the goat lies down in her track,
and all but the fern is still!
Stay with me, under my coat!
And we will drink our fill
of the milk of the white goat,
out on the side of the hill!

Poems by James Stephens (1882-1950)

Het uitzicht vanaf de heuvel
Die uitziet over Ballylea!
Maar geen goede aanblik is goed,
Tot je enorm geluk hebt
En de bloesem van takken
In jouw richting ziet wandelen
Luchtig.

Sinds jouw ledematen werden afgelegd
schijnen de sterren niet!
De vissen springen niet op
in de golven
Op onze weiden valt
in de morgen de dauw niet
want O'Daly is dood!
Geen bloem kan ontspringen!
Geen woord kan worden gezegd!
Geen boom kan een blad krijgen!
Op onze weiden valt
in de morgen de dauw niet
want O'Daly is dood!
Anthony!
Na jou is er niets te doen!
Er is niets dan verdriet!

Kom met mij, onder mijn jas,
en wij zullen wij naar hartelust
drinken van de melk van de witte geit,
of wijn als je dat liever hebt.
En we zullen praten,
tотdat ook praten vermoeiend wordt,
buiten op de flank van de heuvel;
en niets meer gedaan hoeft te worden,
behalve een oog dat in een oog kijkt;
en een hand die in een hand glijdt;
en een zucht om een zucht te beantwoorden,
en een lip om een lip te zoeken!
Wat maakt het uit als de nacht zwart is!
En de lucht op de berg koud is!
Waar de geit neerligt op haar pad,
En alles stil is behalve de varens!
Blijf bij mij, onder mijn jas,
en wij zullen naar hartelust
drinken van de melk van de witte geit,
buiten op de flank van de heuvel.

En dan alweer het laatste cadeautje van dit concert. Speciaal voor het koor een reprise uit een concert uit 1997, toen Ira Spaulding het koor leidde. *The Unicorn, the Gorgon and the Manticore* van Menotti is een madrigale fabel (een kleine opera) met hoofdrollen voor een excentrieke poëet en drie mythologische dieren. Het excerpt dat vanavond ten gehore wordt gebracht, introduceert de poëet en de Unicorn. Het stadsvolk is hoogst verontwaardigd over de tentoonspreiding van arrogantie, wanneer de man en zijn eenhoorn uit wandelen gaan. Zoiets doet men toch niet! De hypocrisie van het volk blijkt echter, wanneer niet veel later iedereen met de hype meedoet en zich een eenhoorn aanschaft.

In Menotti's verhaal vertolkt de eenhoorn de artiest in zijn jeugdijaren: grillig, nukkig, onbezonnen en zeer gevoelig voor verleiding. De vergelijking met het Vocoza van nu, als 30-jarig koor nog steeds in haar jeugdfase, is natuurlijk treffend. Wij hopen echter, dat onze jeugdige onbezonnenheid vooral charmeert en wellicht navolging heeft, zonder dat de grilligheid en nukkigheid tot verontwaardiging leidt.

Vocoza werd voor de dramaturgie gecoached door Maarten Vonk (www.maartenvonk.nl).

The Unicorn, the Gorgon & the Manticore

Gian Carlo Menotti (1911-2007)

Introduction

There once lived a Man in a Castle,
and a strange man was he.
He shunned the Countess' parties;
he yawned at town meetings;
he would not let the doctor take his pulse;
he did not go to church on Sundays.
Oh what a strange man is the Man in the Castle!

First madrigal

Ev'ry Sunday afternoon,
soft winds fanning the fading sun,
all the respectable folk went out walking slowly
on the pink promenade by the sea.
Proud husbands velvety-plump,
with embroider'd silk-pale ladies.
At four o'clock they all greeted each other;
They spoke ill of each other at six:

Women

"How d'you do?" "Very well, thank you."
"Have you heard?" "Pray, do tell me."
"Tcha tcha tcha tcha tcha ra tcha ra tcha..."
"How funny, how amusing, how odd! Ha ha ha ha!"
"How well you look!" "How pretty your dress!"
"Thank you." "Thank you."
"Good-bye." "Good-bye."
"Isn't she a gossip!" "Isn't she a fright!"

Men

"How d'you do?" "Very well, thank you."
"What do you think of this and that?"

Inleiding

Er woonde eens een man in een kasteel
en een vreemde man was dat.
Hij meed de feestjes van de hertogin;
hij gaapte bij vergaderingen op het stadhuis;
hij liet de dokter zijn pols niet voelen;
hij ging 's zondags niet naar de kerk.
O, wat een vreemde man is de man in het kasteel!

Eerste madrigaal

Elke zondagmiddag,
als een zacht briesje de de kwijnende zon aanbliet,
gingen alle notabelen naar buiten uit
voor een trage wandeling langs de promenade bij
de zee. Trotse echtgenoten, fluwelig vlezig,
met geborduurde zijg-bleke dames.
Om vier uur groetten allen elkaar;
ze spraken kwaad van elkaar om zes uur.

Dames:

'Hoe gaat het met u?' 'Uitstekend, dank u.'
'Hebt u het gehoord?' 'Vertel het me, alstublieft'
'Tcha tcha ...'
'Wat grappig, wat amusant, wat merkwaardig! Ha ha ha!'
'Wat ziet u er goed uit!' 'Wat is uw jurk mooi!'
'Dank u.' 'Dank u.'
'Tot ziens.' 'Tot ziens.'
'Wat een roddelaarster, hè!' 'Wat een volgeverschrikker!'

Heren: 'Hoe gaat het met u?' 'Uitstekend, dank u.'
'Wat denkt u van zus en zo?'

"In my humble opinion: Bla bla la la bla..."
"How profound, how clever, how true!
Only you could understand me."
"Thank you." "Thank you."
"Good-bye." "Good-bye."
"Oh, what a pompous ass!"
"Oh, what a fool!"

Second madrigal

(Enter the Man in the Castle and the Unicorn)

One Sunday afternoon
the proud Man in the Castle
joined the crowd in the promenade by the sea.
He walked slowly down the quai
leading by a silver chain
a captive unicorn.
The townsfolk stopped to stare
at the ill-assorted pair.
Thinking the man insane some laughed with
pity, some laughed with scorn:
"What a scandalous sight to see a grown-up
man promenade a unicorn in plain daylight all
through the city"

"If one can stroke the cat
and kick the dog;
if one can pluck the peacock and flee the bee;
if one can ride the horse
and hook the hog;
if one can tempt the mouse and swat the fly,
Why, why would a man both rich and well-born
raise a unicorn?"

"If one can strike the boar with the spear and
pierce the lark with an arrow;
if one can hunt the fox and the deer,
and net the butterfly and eat the sparrow;
if one can bid the falcon fly
and let the robin die;
Why, why would a man both rich and well-born
raise a unicorn?"

"If one can skin the mole and crush the snake;
if one can tame the swan on the lake and har-
poon the dolphin in the sea;
if one can chain the bear
and train the flea;
if one can sport with the monkey
and chatter with the magpie,
Why, why would a man both rich and well-born
raise a unicorn?"

'Naar mijn bescheiden mening: Bla bla la la bla...'
'Wat diepzinnig, wat slim, volkomen waar!
Wie anders dan u zou mij kunnen begrijpen?'
'Dank u.' 'Dank u.'
'Tot ziens' 'Tot ziens.'
'O, wat een opgeblazen ezell'
'O, wat een malloot!'

Tweede madrigaal

(De man in het kasteel en de eenhoorn komen op)

Op een zondagmiddag voegde zich
de trotse man in het kasteel
bij de menigte op de promenade bij de zee.
Hij wandelde langzaam langs de kade
en voerde aan een zilveren ketting
een gevangen eenhoorn mee.
Het stadsvolk stond stil
en staarde naar het niet harmoniserende paar.
Sommigen dachten dat de man gek was en lachten
uit medelijden, anderen uit minachting:
'Wat een schandelijk gezicht, om een volwassen man
op klaarlichte dag dwars door de stad een eenhoorn
te zien uitlaten'

'Als je de kat kunt aaien en
de hond een schop geven;
als je de pauw kunt plukken en de bij ontvluchten;
als je het paard kunt rijden
en het varken aan een haak slaan;
als je de muis kunt verleiden en de vlieg doodslaan;
waarom, waarom zou dan een man die rijk is en van
goede komaf, een eenhoorn grootbrengen?'

'Als je het zwijn met een speer kunt treffen
en de leeuwerik met een spijl kunt doorboren;
als je op de vos en het hert kunt jagen,
en de vlinder vangen in je net en de mus opeten;
als je de valk kunt laten vliegen
en het roodborstje laten sterven,
Waarom, waarom zou een man die rijk is en van
goede komaf, een eenhoorn grootbrengen?'

Als je de mol kunt villen en de slang verpletteren;
Als je zwaan op het meer kunt temmen en de dolfin
op zee kunt harpoeneren;
als je de beer aan de ketting kunt leggen
en de vlo kunstjes leren;
als je kunt dollen met de aap
en kletsen met de ekster,
Waarom, waarom zou een man die rijk is en van
goede komaf, een eenhoorn grootbrengen?'

15

Huisvesting

voor onderwijs & welzijn

Bouwen is in feite niets anders dan componeren

BOA is een compact, professioneel en betrokken adviesbureau op het gebied van huisvesting voor onderwijs en welzijn. Voor onze opdrachtgevers componeren wij graag de planvorming, de realisatie en het beheer van schoolgebouwen en multifunctionele accommodaties.

Desgewenst zijn we ook uw dirigent in het vaak complexe proces- en bouwmanagement van projecten. Dat doen we op een moderne wijze maar wel met een klassieke inslag: dus kundig en met gebruik van state of the art technieken, maar uiteraard ook betrokken en met inmiddels 15 jaar ervaring!

Kijk eens op boa-advies.nl voor meer informatie over onze 'composities'.

Johan van Hasseltweg 33 a, 1021 KN Amsterdam

T 020-494 23 63 E post@boa-advies.nl W www.boa-advies.nl